

[Poul Dalsager.]

Hvert fald ikke på lang sigt, men løser i nogen grad de aktuelle problemer for europæiske landmænd, og også for danske landmænd og for det danske samfund som helhed vil disse landbrugsordninger betyde væsentlige økonomiske fremskridt. Imidlertid kan man efter socialdemokratisk opfattelse ikke være tilfreds med den europæiske landbrugssituation på lidt længere sigt. Der er en lang række strukturproblemer, som vi i Danmark er godt i gang med at løse, men som ikke er løst i en del af Fællesskabernes lande. Vi må derfor efter vor opfattelse støtte de strukturbestrebelse, der er i gang inden for De europæiske Fællesskaber, og som støttes af Fællesskaberne gennem forskellige tilbud til Europas landbrug. Disse strukturbestrebelse går ud på i hvert fald delvis nedlæggelse af en del af de alt for mange små brug i nogle af EF-landene og en omskoling og omstilling af den arbejdskraft, som herved bliver overflødig, til andre erhverv. Vi må her kunne stille danske erfaringer på dette specielle område til rådighed, idet vi jo i en årrække har gennemgået en lignende udvikling.

Med hensyn til fiskeriet skabes der et fælles sikringsnet under priserne, som kan sikre stabilitet for fiskeriet, som jo er et af vore hovederhverv, noget, som dette erhverv i perioder har manglet. På længere sigt vil fiskeriprodukter formentlig blive sælgers marked. Farvandsforureningen og stærk udnyttelse af havenes ressourcer bør påkalde vor opmærksomhed, og det mener jeg i øvrigt også Fællesskaberne meget seriøst bør have opmærksomheden henledt på, selv om problemerne ganske vist er globale.

Kunne man imidlertid i Fællesskaberne enes om f. eks. indledningsvis at forbyde dumpning af giftige stoffer i havene, var vi i en stærk position i forhandling med andre lande om disse problemer. Det samme gælder, når det drejer sig om rensning af vandløb. Jeg er bekendt med, at ministeren for forureningsbekæmpelse har rejst dette problem ved ministerkonferencen i Bonn den 31. oktober om miljøspørgsmål. Markedsudvalget vil i nær fremtid invitere ministeren i samråd, hvor vi glæder os til at høre mere om denne konference.

Den ret til frie ladninger, som kommer til at gælde i fællesmarkedet, af fisk til alle EF-

havne, anser jeg også for at være et stort fremskridt. Det giver ikke alene danske fiskere rettigheder, men også udenlandske fiskere retten til at lande i danske havne. Det vil utvivlsomt medvirke til, at forsyningen af råvarer til den danske fiskeindustri kan stabiliseres til fordel for den pågældende industri og beskæftigelsen i industrien — i de områder af landet, hvor dette specielt er aktuelt. Det nuværende fællesmarked vil være nettoimportør af en lang række fiskerivarer, og det giver os store muligheder for salg til gode priser af kvalitetsvarer. Den idérigdom og dygtighed, hvormed dansk fiskeindustri forarbejder produkterne fra havet, giver fiskeriet gode muligheder i det udvidede fællesmarked.

Industrierhvervet vil ikke umiddelbart og automatisk få store økonomiske fordele af medlemskabet, men store chancer og muligheder vil der være til stede, og vi må alle være interesseret i, at disse chancer og muligheder bliver udnyttet. Det er først og fremmest adgang til det store marked uden hindringer som f. eks. told og importrestriktioner, der er fordelene. Dette er en udfordring til alle i industrien, ejerne, arbejderne og funktionærerne. Det er med tilfredshed, vi har konstateret, at regeringen er indstillet på at støtte industrien med øgede investeringsmuligheder. Det vil være nødvendigt, at den tilstedeværende knappe kapital ledes dertil, hvor investeringseffekten har størst virkning på eksportproduktionen, på den importkonkurrerende produktion og på beskæftigelsen. Af samme grund afventer vi i socialdemokratiet med interesse kapitalmarkedets arbejde og resultat.

Vi tror imidlertid på, at alle kræfter og muligheder må drages ind i arbejdet, og er enige med regeringen i, at lønmodtagerne må inddrages i beslutningsprocesserne i virksomhederne på en meningsfyldt måde, ligesom vi anser det for at være nødvendigt, at samfundet i højere grad får indflydelse på kapitalfordelingen.

I deklarationens socialpolitiske afsnit, som — det var hr. Gert Petersen også inde på — ikke er socialpolitisk i den sædvanlige danske fortolkning af dette begreb, findes der en række målsætninger, som socialdemokratiet kan give tilslutning til. Lad mig nævne f. eks. stigende deltagelse af arbejdsmarkedets parter i fællesmarkedets økono-